

Столиця переповнена, абітурієнти їдуть до Харкова!

стор. 2

Фахові механізатори завжди в ціні!

стор. 3

www.tribune.kharkov.ua

ТРИБУНА ТРУДЯЩИХ

17 липня 2013 р. Середа

№53 (8914)

Заснована 18 липня 1937 року

ПЕРЕДПЛАЧУЙ. ЧИТАЙ. ВОЛОДІЙ

Шановні іменинники

Дворнік Олександр Володимирович — директор Манченківської загальноосвітньої школи I—III ступенів;

Кудіков Юрій Миколайович — Глибоківський сільський голова;

Єременко Ольга Іванівна — секретар Комунарської сільської ради;

Печерських Тетяна Петрівна — начальник служби у справах дітей обласної державної адміністрації;

Усань Оксана Василівна — голова Коломацької районної ради;

Лахно Віталій Володимирович — голова Шевченківської райдержадміністрації, депутат обласної ради;

Кацуба Володимир Михайлович — народний депутат України;

Андрєєв Сергій Юрійович — генеральний директор КП «Харківські теплові мережі»;

Кондакова Катерина Миколаївна — головний спеціаліст з кадрових питань управління праці та соціального захисту населення райдержадміністрації;

Поноровська Ольга Миколаївна — заступник начальника управління держказначейства в Харківському районі;

Гравнова Тетяна Анатоліївна — начальник відділу роботи зі зверненнями громадян апарату обласної державної адміністрації;

Янукович Віктор Вікторович — народний депутат України;

Льовочкін Сергій Володимирович — глава Адміністрації Президента України;

Костяниця Оксана Петрівна — секретар Березівської селищної ради;

Хорошев Микола Миколайович — в. о. головного редактора газети «Трибуна трудящих»!

Вітаємо вас із Днем народження та бажаємо міцного здоров'я, щедрої долі, благополуччя, творчого натхнення, сил і наснаги, успіхів у ваших справах!

Голова Харківської райдержадміністрації В. П. ЗБУКАР

Голова Харківської районної ради М. В. ТРЕТЯК

■ *Юстиція*

Поділ щорічної відпустки на частини

Відповідно до статті 12 Закону України «Про відпустки» щорічну відпустку на прохання працівника може бути поділено на частини будь-якої тривалості за умови, що основна безперервна її частина становитиме не менше 14 календарних днів. Невикористану частину щорічної відпустки має бути надано працівнику, як правило, до кінця робочого року, але не пізніше 12 місяців після закінчення робочого року, за який надається відпустка.

Ю. О. КАЗАРОВА, провідний спеціаліст Харківського районного управління юстиції Харківської області

ЖЕНСКИЙ ДЕНЬ В РАЗГАР ИЮЛЯ

Торжественный прием, посвященный Дню бухгалтера, состоялся 15 июля в малом зале ХРГА. Прием провели первый заместитель главы Харьковской РГА Виталий Терещенко и председатель Харьковского районного совета Михаил Третяк.

Цветы, конфеты, принарядившиеся дамы и торжественные поздравления, комплименты и слова любви от мужчин — чем не 8 Марта? А тем, что июль на дворе, и свой праздник отмечают бухгалтеры. В этой профессии сегодня встретить мужчину сложно, и это отмечали все, кто поздравлял виновниц торжества — лучших представителей профессии нашего района. Впрочем, это не совсем корректное выражение — плохих бухгалтеров, наверное, не бывает, потому что в этом деле непрофессионализм просто недопустим, ведь речь идет ни много ни мало о деньгах и о порядке в финансовой сфере — святая святых любого учреждения и предприятия.

Виталий Терещенко особо подчеркнул в своем выступлении, что бухгалтер — это не просто первейший помощник любого руководителя.

— Я бы сказал, что это даже не правая рука, а полушарие мозга, потому что от того, в каком состоянии находится финансовая сфера, зависит благополучие предприятия. А бухгалтеры в местных советах — это и юристы,и экономисты, и работники статистики...

Далее Виталий Сергеевич отметил, что несмотря на проблемы, нам есть за что бороться и к чему стремиться. Заместитель главы администрации пожелал присутствующим здоровья, счастья, и чтоб дебет с кредитом сходился не только на работе.

— А насчет нашей любви — можете даже не сомневаться, мы вас очень любим, просто, может, не всегда это показываем, — на такой вот лирической ноте Виталий Сергеевич закончил свое выступление.

Не менее романтично поздравил виновниц торжества и Михаил Третяк. В его выступлении слово «любовь» тоже прозвучало, и не раз. Председатель райсовета отметил, что расхожее мнение о том, что бухгалтер — это какая-то серая мышка — в корне неверно, и сегодняшний праздник тому подтверждение, так как в зале присутствуют красивые, милые дамы, великолепные профессионалы и просто замечательные женщины, которые заслуживают любви. Михаил Владимирович пошутил, что в таком постоянно меняющемся юридическом поле профессия бухгалтера стала сугубо женской, потому что только женщины обладают необходимыми качествами, чтобы на все усилия законодателей, направленные на «облегчение» труда работников финансовой сферы, реагировать терпеливо и продолжать работать.

Один из самых любимых конферансье всех районных праздников Александр Кашурин был не менее рыцарски настроен. Слова любви и уважения, а также лирические песни он подарил не бухгалтерам, а именно прекрасным Женщинам, присутствующим в зале.

Коллег поздравили начальник финансового управления ХРГА Наталья Меуш и начальник управления госказначейства в Харьковском районе Наталья Брынза.

— Я присоединяюсь к пожеланию, чтобы дебет с кредитом сходился, и добавлю — чтоб всегда у вас и у нас был профицит бюджета, — под аплодисменты присутствующих подчеркнула Наталья Меуш. — И, конечно, чтоб вы всегда с улыбкой спешили на работу, а дома вас ждали любимые и родные люди, которые понимают вас, с вашим ненормированным рабочим днем и прочими трудностями профессии. Счастья вам, здоровья и успехов!

— Я восемь лет в профессии, и это не первая моя грамота, — говорит бухгалтер территориального центра социального обслуживания Алла Богданец, награжденная грамотой ХРГА. — Нас в коллективе трое, и все, что говорилось во время приема — это про нас. Работы много, но мы любим свою профессию, и моя грамота — это награда всего нашего коллектива. Я желаю своим коллегам счастья, любви, позитива, а еще хорошей зарплаты и успехов в работе.

«Трибуна трудящихся» присоединяется ко всем пожеланиям и в лице нашей Нины Федоровны Бабко поздравляет всех бухгалтеров, которые сейчас читают этот номер, и их коллег.

Ольга ПОПОВА, фото автора

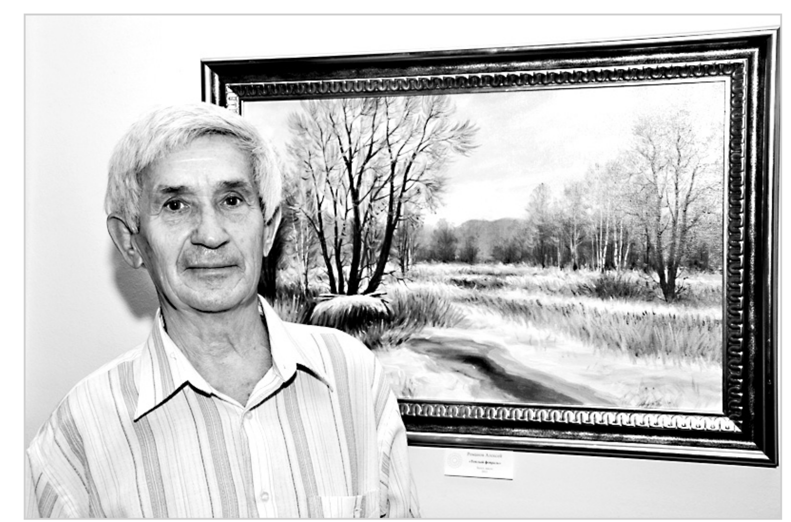
Шановні мешканці! Дотримуйтесь правил пожежної безпеки та поведінки на воді!

Знай наших!

Будянські художники приголомшили Харків

Справжній творчий фурор серед першостоличної богеми викликало відкриття виставки кращих художників Харківського району.

Наша газета вже анонсувала виставку в галереї Обласного організаційно-методичного центру культури і мистецтв під назвою «Шлях до краси». Нещодавно цю виставку художніх полотен було урочисто презентовано за участі високопосадовців області та Харківської райдержадміністрації. Виставку урочисто відкрили: заступник голови Харківської райдержадміністрації Олег Казаков та начальник управління туризму ХОДА Тетяна Іщенко.

Олексій Романов біля свого полотна

Ще задовго до відкриття експозиції зал галереї мистецтв уже був переповнений поціновувачами художнього малярства — художниками, мистецтвознавцями, артистами, музикантами, журналістами, студентами творчих вузів, меломанами, які прийшли насолодитися високим мистецтвом так званої «будянської школи художнього малярства», що була заснована при знаменитому фаянсовому заводі. Директор Будянського селищного Будинку культури, на базі якого створено місцеву художню галерею сучасного мистецтва, Валентина Казило та директор Будянської дитячої школи народного мистецтва Людмила П'янида охоче розповідали про всі 29 художніх полотен експозиції та про авторів.

З їхніх слів, фаянсове підприємство в Будах, на жаль, збанкрутіло кілька років тому, та місцеві художники нікуди не поділися — утворили самобутню художньо-мистецьку спілку. Її основу складають знамениті на всю Слобожанщину художники Микола Рябінін, Альберт Плашкін, Олексій Романов, Анатолій Божко, а гармонійно доповнюють молоді майстри пензля — Юлія Добровольська, Наталія Костенко, Тетяна П'янида та інші.

Захопленості й цікавості присутніх на відкритті виставки не було меж. Скрізь панувало піднесення й гарний настрій. Полотна на стінах наче наповнювали виставкову залу світлом, теплом, різнобарв'ям фарб і почуттів. Кожна картина не просто відображає неповторну красу будянської природи, але й передає її особливий настрій, наче запрошуючи в мандрівку по утаємничених куточках старовинних Буд. Ось сільський пейзаж, там на полотні зображена дорога поміж зрілого жита, а он-де — водоймище, що вийшло з берегів під час весняної повені... Все це незабутні куточки рідного Харківського Передмістя, проникнуті справжнім життям і невичерпною енергією!

Судячи з перших днів роботи виставки будянських художників «Шлях до краси», вона викликала величезний резонанс і однозначно стане однією із найяскравіших культурних подій цього літа.

Василь ЧИГРИН

Компетентна думка

Ганна Левада, в. о. директора Обласного центру культури і мистецтв:

— Дана експозиція художників із Буд входить до циклу виставок-презентацій живопису районів Харківської області. До цього в Обласному центрі культури і мистецтв організовувалися виставки майстрів-художників зі Зміївського, Чугуївського, Валківського і Барвінківського районів. Тепер черга дійшла до Харківського району і, скажу вам відверто, ця виставка перевершила всі наші сподівання. Однозначний успіх — висикопрофесійна школа, оригінальна подача матеріалу, незабутнє різнобарв'я...

Родзинка літа

СТОЛИЦЯ ПЕРЕПОВНЕНА, АБІТУРІЄНТИ ЇДУТЬ ДО ХАРКОВА!

«Хіт» вступної кампанії-2013 — абітурієнти із Західної України штурмують вищі навчальні заклади Харкова.

Навчатися в престижному київському вузі — жадана мрія будь-якого юнака чи дівчини, особливо з західних областей нашої країни, де обмежена кількість вищих навчальних закладів. Але, як кажуть, «столиця — не гумова», вона не може прийняти у своїх ВУЗах усіх бажаючих, тому «західняки» починають експансію в Східну Україну, перш за все, в загальновизнану студентську столицю — місто Харків.

Кореспондент «Трибуни трудящих» провів міні-опитування серед абітурієнтів із Західної України, які приїхали вступати до Харківських ВУЗів. Ось що вдалося дізнатися.

Соломія Красницька (м. Львів), абітурієнтка ХНУІМ ім. І. Котляревського:

— Ще навчаючись у школі, я приїздила до Харкова на музичний конкурс ім. Гната Хоткевича, де посіла перше місце з гри на бандурі. Члени журі вже тоді рекомендували мені подумати про вступ саме до Харківського університету мистецтв, в якому сильно розвинена школа струнного класичного мистецтва. І от, закінчивши 11 класів, я знову приїхала до Харкова вже у якості абітурієнтки. Це символічно, що саме Гнат Хоткевич поєднав Львів і Харків, адже, як відомо, знаменитий етнограф, фольклорист і митець спочатку жив у Харкові та селищі Високому, а потім переїхав до Львова... Я ж планую розкритися творчо саме в Харкові.

Марія Левків (Івано-Франківська область), мама Назара Левків, абітурієнта Харківського національного економічного університету:

— У Франківську немає достойного економфаку. То я два роки поспіль вожу сина в Київ, це жах якийсь — скрізь стовпотворіння, черги, байдужість членів приймальної комісії. Два рази нам не вистачило балів, а на третій раз знайома порадила: «вези сина до Харкова — там багато економічних вузів.» І от ми майже дві доби добиралися, та нарешті приїхали. Подали документи не лише до економічного університету, а ще й на економфак університету імені Каразіна — може хоч десь пощастить. Хоча, бачу, важко буде тут сину, він у мене домашній, щирий українець, а тут наче на іншу планету потрапили: зовсім інший уклад життя, інша культура, всі розмовляють російською мовою. Не знаю, як зможе мій Назарчик адаптуватися до всього цього після тихого та спокійного Прикарпаття.

Любомир Гринів (м. Дубно Рівненської області), абітурієнт Харківської державної зооветеринарної академії:

— Мої друзі подалися до Рівного та Львова, а я вирішив поїхати на інший кінець держави, до Харкова. Поки молодий — хочу побачити світ, тим більше Харків дуже велике й різнопланове місто, мені вже подобається тут. Головне — подалі від батьків, які намагаються постійно мене контролювати. Зооветакадемія розташована у передмісті Харкова, у дуже гарному місці. Найбільше мені сподобався зоопарк, який діє прямо на території академії. Думаю, тут є всі умови для набуття професії зоотехніка...

Це лише кілька прикладів, які вказують на те, що Харків все більше користується популярністю серед абітурієнтів із Західної та Центральної України, а не лише зі Сходу держави. І з кожним навчальним роком ця тенденція посилюється.

Василь ЧИГРИН

Між тим

Міністерство освіти і науки України щойно оприлюднило рейтинг вузів України. Не дивно, що більшість харківських університетів, академій та інститутів посідають лідируючі позиції в цьому рейтинзі. Передусім, незаперечним лідером юридичної освіти в державі є Нацуніверситет «Харківська юридична академія ім. Ярослава Мудрого». Серед технічних вузів країни три перші місця посідають ХНУРЕ, НАУ «ХАІ» ім. Жуковського та НТУ «ХПІ».

Серед «класичних» університетів ХНУ ім. В. Каразіна займає другу сходинку (перша зазвичай у Київського національного університету ім. Т. Шевченка). Навіть усі наші три сільськогосподарські вузи — у числі найкращих. Харківська державна зооветакадемія посіла першу сходинку рейтингу, на другому місці — ХНТУСГ ім. Петра Василенка, а ХНАУ ім. В. В. Докучаєва за рейтингом стоїть на 15 місті серед кращих профільних університетів і академій України...

ДОГОВІР ПРО СПЛАТУ АЛІМЕНТІВ НА ДИТИНУ

У ст. 189 Сімейного Кодексу України передбачено, що батьки мають право укладати договір про сплату аліментів на дитину, в якому визначають розмір, умови, порядок та строки виплати. Умови договору не можуть порушувати права дитини, які встановлено законодавством.

Договір про сплату аліментів укладається у письмовій формі і підлягає обов'язковому нотаріальному посвідченню, у випадках недотримання такої процедури — договір визнається недійсним.

Нотаріальне посвідчення договору дає можливість здійснювати примусове стягнення, у такому випадку аліментний договір має силу виконавчого листа, є підставою для стягнення державним виконавцем коштів на утримання дитини — у безспірному порядку на підставі виконавчого напису, який вчиняється на примірнику аліментного договору.

Сторонами аліментного договору виступають батьки дитини, навіть якщо вони не перебувають у шлюбі.

Аліментний договір може бути змінено за взаємною угодою сторін або за рішенням суду. Зміна або припинення аліментного договору можлива у будь-який час за спільною угодою сторін і також підлягає обов'язковому нотаріальному посвідченню.

Розмір аліментів визначається сторонами, проте слід враховувати, що мінімальний розмір аліментів на одну дитину не може бути меншим, ніж 30 відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку.

Способи виплати аліментів можуть бути різними: у частці від заробітної плати, іншого доходу платника аліментів, у твердій грошовій сумі тощо.

Договором про сплату аліментів може бути визначений різний порядок сплати аліментів — шляхом особистої сплати аліментів безпосередньо платником аліментів їх одержувачеві, шляхом сплати через третіх осіб (діда, бабусі тощо) поштовим або телеграфним переказом на домашню або іншу вказану одержувачем аліментів адресу; перерахування аліментів на рахунок одержувача у комерційному банку або кредитній установі.

Встановлено відповідальність за прострочення сплати аліментів, а саме при виникненні заборгованості з вини особи, яка зобов'язана сплачувати аліменти за аліментним договором, одержувач має право на стягнення неустойки (пені) того відсотка, який встановлено договором за кожен день прострочення.

Л. ЛУЧЕНКО, завідувач Третьої Харківської державної нотаріальної контори

Тимчасово припинили господарську діяльність — не забувайте звітувати

Платник податків зобов'язаний за кожний звітний період подавати податкові декларації щодо кожного окремого податку, платником якого він є. Звітність подається до органу Міндоходів, в якому платник податків перебуває на обліку. Важливо пам'ятати, навіть якщо платник податків вирішив на певний період призупинити ведення своєї господарської діяльності, то звітувати потрібно у будь-якому випадку.

Нагадаємо, платник податків зобов'язаний подавати до контролюючих органів у порядку, встановленому податковим та митним законодавством, декларації, звітність та інші документи, пов'язані з обчисленням і сплатою податків та зборів.

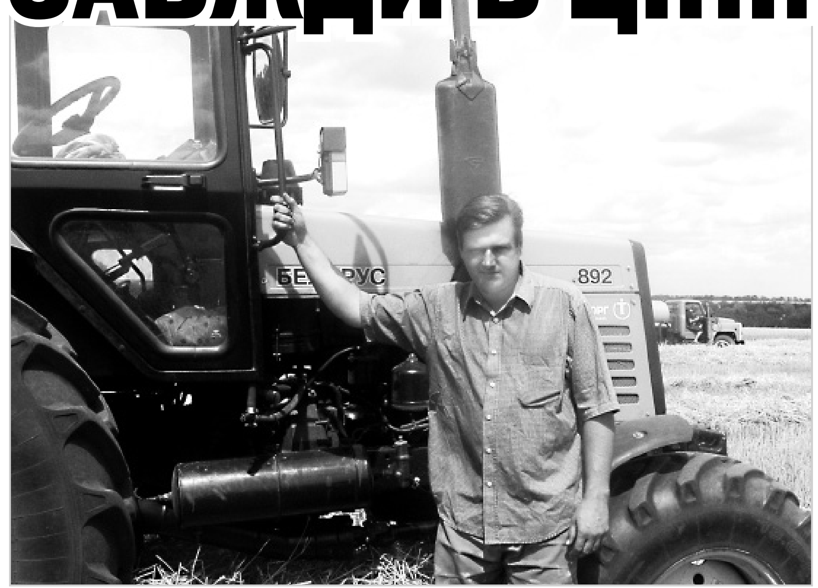
Звітність подається в один із таких способів: особисто платником або уповноваженою на це особою; надсилається поштою з повідомленням про вручення та з описом вкладення; засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням умови щодо реєстрації електронного підпису підзвітних осіб у порядку, визначеному законодавством. Відповідна норма передбачена ст. 16, 49 Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року №2755-VI із змінами та доповненнями.

Інформаційно-комунікаційний сектор Харківської ОДПІ Головного управління Міндоходів у Харківській області

ФАХОВІ МЕХАНІЗАТОРИ ЗАВЖДИ В ЦІНІ!

■ *Кадри на селі*

З настанням жнив у селах Харківського району як ніколи проявляється необхідність у досвідчених механізаторах, комбайнерах, водіях, механіках.

Кращий механізатор ТОВ «Відродження» Сергій Крамських на обробці стерні після збирання врожаю

Без техніки — нікуди

Надзвичайно гарний урожай цього літа збирають практично по всьому Передмістю. Особливо добре вродили озимі в ТОВ АФ «Рассвет», «ДП ДГ «Кутузівка», ТОВ «Відродження», ТОВ АФ «Жнива», ТОВ «Маяк», АТОВ «Харківплемсервіс», ПП «Прок», ФГ «Єпанчине», «Світанок» та ін.

Та щоб вчасно зібрати вирощене збіжжя необхідна сучасна й високопродуктивна сільгосптехніка. І вона в районі є у достатній кількості, перш за все у згаданих вище господарствах (про нові придбання аграріїв наша газета писала неодноразово). Це потужні комбайни «Джон Дір», «Клаас», «Вектор», трактори «Кейс», «Білорус». «ХТЗ», МТЗ, а також високоефективні причіпні агрегати й оброблювальний інвентар.

Сучасні агротехнології

Затребувані зараз і молоді спеціалісти технічних професій, не лише агрономи й грунтознавці, а й механіки, трактористи, комбайнери. Водії, які здатні освоїти і обслуговувати нову техніку, забезпечувати увесь комплекс сільськогосподарських і технологічних заходів та виконання агротехнічних умов. Поряд зі старими перевіреними кадрами в господарства району приходять молоді спеціалісти-аграрники, перш за все, випускники ХНАУ ім. В. В. Докучаєва, ХНТУСГ ім. П. Василенка, НТУ «ХПІ», де є технічні відділення й факультети.

Спеціалістів молодшої ланки (трактористів, водіїв, механіків, слюсарів) готують не лише харківські профтехучилища а й кілька учбових комбінатів та автошкіл по всьому Харківському району (Мерефа, Липці, Кулиничі, Васищеве...).

Стерня стоятиме не довго

Гарний урожай цього року є результатом напруженої праці аграріїв Харківського району, перш за все, механізаторів, які забезпечують фронт робіт не лише на жнивах, а й під час посівної кампанії та підготовки полів до нового сільськогосподарського циклу.

— У господарствах Харкіського району практикують кілька варіантів використання соломи після збирання сільгоспкультур, — розповідає науковець агрономічного факультету ХНАУ ім. В. В. Докучаєва Юрій Мірошников. — У тих сільгосспідприємствах, де є худоба (ДП ДГ «Кутузівка», ПП «Агат», «ФГ «Єпанчине» та ін.), сіно й солому підбирають, скирдують, підсущують і звозять на сіновали, використовуючи його як корм чи підстилку для ВРХ, свиней, овець тощо. У інших господарствах (наприклад ТОВ АФ «Рассвет») солому можуть реалізовувати усім бажаючим. А деякі господарства (ТОВ «Відродження», ТОВ «Маяк» та ін.) солому після комбайнів подрібнюють і розкидають прямо в полях у якості добрива...

В усіх трьох випадках без досвідчених механізаторських кадрів та спеціальної техніки аж ніяк не обійтися. Тому вони були, є й завжди будуть затребувані.

Фото автора

Такою дисковою бороною обробляється стерня на полях

Потужний комбайн «Клаас-Мега-208» на збиранні урожаю

Коментарі керівників

Валерій Міщаненко, директор ТОВ «Маяк»:

— Останнім часом наше господарство закуповує чимало нової сільгосптехніки, у тому числі й унікальної. Із останніх куплених новинок: трактори «Кейс» і «Білорус», дискова борона БГР-4,2 «Солоха», модернізована кіровоградська сівалка «Астра-5z 5,4», новітня італійська сівалка GASPARDO, агротехнічний комплекс «Роса» та багато іншого. Для обслуговування цієї техніки потрібні висококопрофесійні механізаторські кадри. Вони у нас є, адже селище Березівка завжди славилося компетентними, освіченими, працьовитими фахівцями.

Марія Кочерещенко, керівник фермерського господарства «Світанок»:

— У розпорядженні нашого фермерського господарства не так вже й багато техніки, тому на особливому рахунку — кожний фаховий спеціаліст. Важливу роль відіграє високий професійний рівень наших комбайнерв, трактористів, водіїв, які не лише швидко й сумлінно виконують поставлені перед ними завдання, а й забезпечують належний стан машин і агрегатів, можуть на місці оперативно та якісно усунути технічні неполадки.

«Трибуні трудящих» — 76 років!

Як відомо, минулий рік був ювілейний для нашої газети: відбувся офіційний прийом в райдержадміністрації, святкові урочистості й вшанування. Газета отримала чимало вітань не лише від пересічних читачів, а й від знаних особистостей, відомих політиків, лідерів місцевого самоврядування, від діячів культури і мистецтва. Словом, ювілей одного з найсолідніших і найвпливовіших видань Слобожанщини відзначався досить широко і гучно.

А цьогорічна дата 18 липня — проміжна, можна сказати, буденна. Та ми, газетярі, все одно не забуваємо про день народження своєї рідної газети і, по можливості, намагаємося якомога більше розповісти нашим читачам про історію заснування видання .

Отже, в червні 1937 року рішенням бюро Харківського обкому Компартії України було засновано газету «Червоний прапор» — орган Харківського приміського райкому КП(б)У та райвиконкому. Через місяць, 18 липня, вийшов перший номер загальним тиражем 4 тисячі екземплярів.

Районна газета, заснована в грізному 1937 році, пройшовши війни і лихоліття, змінивши кілька адрес розташування своїх редакційних приміщень і друкарень, багато разів поновлюючи штат журналістів і технічних працівників, існує до нашого часу, лише в 1965 році взявши нову назву — «Трибуна трудящих»! У 60—70-ті роки минулого століття сукупний тираж двомовних випусків одного номера районної газети досягав 12—14 тисяч екземплярів.

Сьогодні газета «Трибуна трудящих» розташовується за своєю звичною адресою — по вул. Червоноармійській, 4, на четвертому поверсі історичної споруди, зведеної в 1912 році відомим архітектором Олександром Ржепішевським.

Наші двері завжди відкриті для шанувальників, читачів, передплатників, звичайних мешканців Харкова, району і області, які хочуть поділитися з нами своїми проблемами, роздумами, бажають розповісти якусь новину чи цікаву історію, долучитися до написання літопису рідного краю. Як і 76 років тому, журналісти і співробітники редакції з радістю зустрінуть гостей і завжди готові до тісної, плідної співпраці.

Перший ювілей «Експресії»

П'ятий рік при Бабаївському будинку культури діє ансамбль сучасного танцю «Експресія», що виник на модній хвилі телевізійних талант-шоу.

Цей колектив вийшов із популярного і відомого на весь район естрадно-хореографічного ансамблю «Каприз», засновником і незмінним керівником якого є Світлана Тихомирова — професійна танцюристка, яка усе своє життя присвятила танцювальному мистецтву.

Маминим захопленням «захворіла» і донька Наташа, ставши ще в дитинстві однією з перших артисток колективу.

Кілька років тому рамки естрадно-хореографічного колективу «Каприз» для Наталки стали вузькими і, порадившись з мамою, вона вирішила створити свій власний балет «Експресія».

Своїм першим номером, створеним 5 років тому, Наталія пишається й зараз, хоча було чимало й інших оригінальних постановок. Скажімо, «Інопланетяни», «Ліричний джаз», «Весна» та ін.

Ансамбль сучасного танцю «Експресія» дуже часто запрошують на різноманітні концерти в районі, в Харкові та області. Та молодий хореограф Наталія Тихомирова зі своїми танцівницями не збирається спочивати на лаврах успіху. Вони інтенсивно працюють над новими постановками. Зараз у розробці модний і складний у виконанні стиль контемп. Ансамбль «Експресія» нещодавно відзначив свій п'ятирічний ювілей. Танцюристи мають чимало творчих планів і з натхненням утілюють їх у життя.

Сторінку підготував Василь ЧИГРИН

ЗНОВУ ФОРВАРДНЕ КРЕДИТУВАННЯ

■ *Агросектор*

У приміщенні Харківської товарної біржі нещодавно пройшла обласна сільськогосподарська нарада, присвячена порядку й умовам укладання форвардних контрактів між сільгоспвиробниками та Аграрним фондом України.

Як відомо, кілька років тому в нашій області розпочали практику так званих форвардних (авансових) кредитувань сільгоспвиробників в рахунок майбутнього урожаю. Проте, через непродуманість процедур та зволікання Аграрного фонду з виплатами кінцевих коштів за отриманий урожай, у аграріїв Передмістя форвардні закупки так і не набули популярності. Більшість сільськогосподарських та фермерських господарствах діють самостійно, хто як може.

Така ситуація не завжди приводить до бажаного результату, бо виграють здебільшого крупні сільгоспвиробники. А дрібні підприємства та фермерські господарства частіше за все існують на межі виживання, не маючи змоги закупити техніку, паливно-мастильні матеріали, якісний насінневий матеріал. Все це причини того, що в нашій країні виробники сільськогосподарської продукції не мають змоги вигідно продати зібране збіжжя, щоб мати хоч невеликий прибуток.

І от, у розпал жнивної кампанії, селян знову агітують за форвардне кредитування жнив за рахунок зібраного на полях збіжжя. Представники Аграрного фонду України, Департаменту агропромислового розвитку ХОДА, брокери під час наради просили присутніх сільгоспвиробників укладати нові угоди з Аграрним фондом України та реалізовувати зібране збіжжя через Агробіржу. Лейтмотив один: зараз держава робить все для того, аби надати всебічну підтримку і допомогу вітчизняним аграріям! Так звані «форвардні контракти», на думку представників Агрофонду України, є запорукою успішного господарювання селян. У першу чергу це стосується тих підприємств і фермерських господарств, які не мають достатньої кількості обігових коштів для належного ведення весняних польових робіт...

Цього року підтримка селян Аграрним фондом України обчислюється багатьма мільярдами гривень. Ці значні кошти необхідні для того, щоб сільське господарство зробило справжній економічний ривок і вийшло на рубежі нормального розвитку. Аграрії Харківщини можуть укладати форвардні контракти не тільки по пшениці, крупах, цукру, а й стосовно молока та м'яса.

Однак, за спостереженнями журналістів «Трибуни трудящих», які також були присутні на цій нараді, аграрії Харківщини досить кволо й неохоче реагували на заклики брати кредити під заставу майбутнього урожаю.

— Ми на селі взагалі без штанів залишимося, якщо Аграрний фонд розраховуватиметься з нами за здане зерно так погано, як це було минулого року, — з образою в голосі заявив один із фермерів Передмістя, який ризикнув долучитися до форвардного кредитування в 2011 році.

■ Ноу-хау

Вродила морква з-під гідросівалки!

Фермер із Хорошевого Володимир Зінченко вирощує в сусідньому районі овочі за супер-технологіями, розробленими в Інституті овочівництва і баштанництва.

Їх називають «куркулями»

Не зважаючи на те, що в Харківському районі зараз працює понад 130 великих і малих фермерських господарств, за останні 3-4 роки ситуація у цьому секторі мало змінилася. Не сприймають чомусь фермерство як рушійну силу агропромислового комплексу. На місцях фермерів вже тривалий час називають «куркулями», ставлячись до представників цього класу з підозрою й недовірою, держава теж практично не підтримує їх. Постійно дошкуляють різноманітні контролюючі органи. От і виживають фермери як можуть, розраховуючи лише на власні сили, витримку й досвід.

Своє фермерське господарство Володимир Сергійович спочатку зареєстрував у Харківському районі. Гадав, що від цього буде користь і місцевій громаді, і району, з'являться також робочі місця. Проте фермеру тривалий час вставляли палиці в колеса, і він вирішив перенести своє фермерське господарство до сусіднього Зміївського району, в селище Зідьки, не очікуючи допомоги від владних структур.

Переніс агробізнес

— Про яку допомогу чи підтримку з боку держави можна говорити, коли я кілька років не міг отримати необхідні документи з районного управління земельних ресурсів та земельного кадастру на узаконення земельних ділянок, — розповідає фермер з Хорошевого Володимир Зінченко. — Три роки тому, після смерті тещі, я з дружиною вимушений був переселитися на її садибу в селище Зідьки Зміївського району. Дітям залишили хату в Хорошевому, бо звідти їм ближче їздити на заняття до Харкова. П'ять гектарів тещиної землі я вирішив повністю засадити овочами. Проте місцеві жителі не рекомендували мені вирощувати помідори й огірки, бо на Зміївщині спостерігається їх перевиробництво — там давно працює одна з найбільших в Україні овочевих фабрик, яка не лише Харків, а й сусідні великі міста завалює свіжими овочами. Тому, прислухавшись до порад, я вирішив вирощувати столові коренеплоди: червоні бурячки, моркву, селеру, редьку тощо, на які завжди є попит протягом усього року. Та й зберігати коренеплоди значно простіше, ніж огірки чи помідори...

Товариш допоміг

Грошей для того, щоб наймати собі робітників на полі, в Зінченка не було, тому він звернувся за порадою до свого давнього друга з Мерефи — колишнього інженера Інституту овочівництва і баштанництва. Той продав йому усього за 5 тисяч гривень унікальний пристрій, розроблений фахівцями цього інституту, — малу ручну гідросівалку, призначену для засівання невеликих ділянок землі насінням сільськогосподарських культур з допомогою струменів води.

Суть роботи цієї унікальної сівалки дуже проста. Спеціально пророщене насіння городних культур висівають у грунт за допомогою води, залитої до спеціального резервуару, прикріпленого до сівалки. Цей агрегат дуже продуктивний і економічний. Крім того, «мокре» висівання насіння дає кращі сходи, інтенсивніший розвиток рослин. Гідросівалка легка й проста в обслуговуванні, високопродуктивна й надійна.

Справа пішла

— Минулого року я вперше скористався цією гідросівалкою й отримав досить непогані сходи моркви, — розповідає Володимир Зінченко. — Проте половину врожаю загинуло від засухи. Тому цього року я вже засівав у землю більш стійкі до спеки сорти моркви, вирощені, до речі, в нашому Інституті овочівництва і баштанництва. Зробив усе так, як радив товариш і нинішнього року урожай моркви у мене в Зідьках перевершив усі сподівання. Морква не лише добре зійшла, а й гарно пустила коренеплоди — тугі, великі, соковиті. Урожай цього року маю значно кращий, ніж у 2012 році, тому дуже радий від свого успіху і розумію, що це результат роботи моєї унікальної гідросівалки. Закрив її в сарай під «сім замків» — боюся, щоб ніхто не вкрав, бо тоді мій агробізнес піде шкереберть... До речі, в Інституті овочівництва і баштанництва розроблено також і велику гідросівалку промислового застосування, яку можуть використовувати на своїх полях великі овочеві сільгосппідприємства. Вартість її значно вища, але унікальний агрегат того вартий.

Василь ЧИГРИН

ПОСЛЕВОЕННЫЕ КАНИКУЛЫ

■ Наша история

О том, как отдыхали летом наши бабушки и дедушки, какими были пионерские лагеря в первые послевоенные годы — читайте в нашей газете.

Первое мирное лето

Первый год после освобождения Харьковщина лежала в развалинах. Тяжело жилось везде — и в области, и в самом Харькове. Многие мирные жители пострадали во время боев, многие остались без крова. Но самым страшным последствием войны был голод, особенно сильно ощущавшийся в областном центре.

Именно в этот период перед страной встала задача: сохранить самое ценное — здоровье и жизни детей. Уже в первое послевоенное лето многие маленькие харьковчане были отправлены в пионерские лагеря. И Харьковский район принял немало таких ребятишек.

Конечно, условия жизни в лагерях того времени были спартанские, да и кормили так, чтобы просто поддержать силы. Но все же многие дети впервые за последние три страшных года смогли и поесть, и отдохнуть, и просто снова почувствовать себя детьми.

Этот отрывок взят из книги воспоминаний Людмилы Гурченко «Мое взрослое детство».

«В 1944 году в первый раз в жизни мама меня отправила в пионерлагерь. Назывался он «Райеленовка».

Райеленовка находилась в трех километрах от станции, добирались мы туда пешком. Проходили мимо поля, потом дорога сворачивала вправо, рядом с роскошным яблоневым садом, на который мы совершали налеты, и сторож стрелял в нас солью. И всю жизнь, если в разговоре или в песне идет речь о поле или яблоневом саде, я вижу только «то» поле и «тот» сад.

А на зеленой поляне стоял большой красивый корпус с колоннами и с большими причудливыми окнами. В нем мы жили. Стекол не было — окна затягивались простынями; ночью мы мерзли. Жители Райеленовки рассказывали, что это было когда-то графское имение. Был и пруд, запущенный — ил по колено, вокруг пруда росли старые пышные ивы. Купаясь в пруду, мы часто резали ноги о ржавые железки, острые осколки. А однажды всем лагерем вытащили со дна зенитку без одного колеса.

Кормили здесь четыре раза в день! Но все время хотелось есть. Сахар давали один раз — утром. Мы по своему усмотрению распределяли его на весь день. Сахар все носили с собой, никому и в голову не приходило, что сахар можно оставить на столе. До ужина сахар у меня не доживал никогда...

В пионерлагере была и музыка. Аккордеонистка Дина Печенежская, дочь папиного товарища, Андрея Степановича Печенежского, вела в лагере художественную самодеятельность.

В их доме был траур: «вторые» немцы расстреляли семнадцатилетнего Николая — любимого сына и прекрасного баяниста, который "ще ребенком був, а вже играв, як зверь".

И теперь Дина, его сестра, тоже играла «як зверь» и разучивала со мной песни «с жестикуляцией», с увлечением проводила надо мной опыты и эксперименты...»

...и 5 лет спустя...

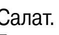
Но с каждым последующим послевоенным годом все большее количество пионерских лагерей принимали все больше ребятишек.

По данным об оздоровлении детей в 1949 году, приведенным в отчете по Харьковскому обкому Союза высшей школы и научных учреждений, в пионерлагере санаторного типа №1 в Карачевке за две смены (каждая по 40 дней) оздоровилось 383 ребенка; в пионерлагере санаторного типа №4 в Циркунах – соответственно 377 детей.

Становится больше ведомственных лагерей, т. н. «общего типа». Пионерлагерь №3 в Комаровке, организованный для детей работников госуниверситета. За три смены принял 243 ребенка, пионерский лагерь №2 в Покотиловке – 161.

Да и кормить в пионерских лагерях стали гораздо лучше. В наши руки попал любопытный документ: «Примерное меню пионерлагерей Южной железной дороги. Пионерлагерь ХПРЗ п. Южный 18 июля 1949 года». Вот как кормили детей железнодорожников через пять лет после того, как маленькая Люся Гурченко побывала в Рай-Еленовке:

Завтрак:

Салат.
Гречневая каша с колбасой.
Чай сладкий, хлеб с маслом и голландским сыром.
Обед
Борщ мясной.
Котлеты с картофельным пюре и помидорами.
Компот. Хлеб
Полдник:
Какао с булочкой
Ужин
Каша манная.
Оладьи с киселем
Чай сладкий, хлеб с маслом и голландским сыром

Кстати, как рассказал один мой знакомый медик, традиция, сохранившаяся до последних лет СССР, взвешивать отдыхающих в пионерских лагерях детишек в начале и конце смены, пошла именно с тех послевоенных лет.

Если в вашей семье есть дети, которые отдыхают сейчас в летних лагерях или уже вернулись со смены — расскажите им о том, каким были лагеря 70 лет назад. И пусть они поделятся своими впечатлениями от современного отдыха. Я думаю, и им, и вам будет интересно.

Пионерский лагерь, 1949 год

Виктория СТЕПКОВА

ТРИБУНА трудящих
Свідоцтво про державну реєстрацію ХК №1518-259ПР від 29.04.2009 р.
Засновники: Харківська районна рада, Харківська районна державна адміністрація
Видавець: редакція газети «Трибуна трудящих»
Наш сайт: http://www.tribune.kharkov.ua
Офіційний сайт ХРДА: http://www.khrda.gov.ua
Виходить щосереди та щосуботи українською та російською мовами.
Адреса редакції: 61052, м. Харків, вул. Червоноармійська, 4.
E-mail: Tribuna2009@mail.ru
Тел. 712-00-56, 712-07-17.
Тел./факс 712-37-10.

В. о. головного редактора: Микола Хорошев.
Відповідальний за випуск: Ольга Попова.
Літературний редактор: Ганна Положій.
Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати текст. Відповідальність за зміст та достовірність інформації у публікаціях несе автор, а в рекламних матеріалах (®) — рекламодавець. Редакція не завжди поділяє позицію авторів. Листи, рукописи і фотокартки не рецензуються і не повертаються. Листування з читачами тільки на сторінках газети. При використанні матеріалів посилатися на газету обов'язково.
Газета надрукована у друкарні ТОВ «Друкарня «ІСП».вул. Киргизька, 21 Харків, 61105.
Зам. 130712
Тираж план. **11704** примірників.
Передплатний індекс 61805